

РЕШЕНИЕ

№ 2735

гр. София, 21.04.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXVI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 24.03.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Наталия Ангелова

ЧЛЕНОВЕ: Ванина Колева

Мариета Райкова

при участието на секретаря Зорница Димитрова и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **1581** по описа за **2023** година докладвано от съдия Мариета Райкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 - 228 от АПК, във вр. чл.63, ал.1, изр. последно от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на Р. Р. А., ЕГН [ЕГН], чрез процесуалния й представител адв. Е. А. против Решение № 4623 от 01.12.2022г. по НАХД № 9750/2022 на Софийски районен съд, НО, 116-ти състав, с което е потвърден Електронен фиш серия К №4415957 на СДВР, с който на жалбоподателката е наложена глоба в размер на 50 лв. за нарушение на чл.21, ал.1 от ЗДвП.

В жалбата са изложени оплаквания за неправилност и незаконосъобразност на решението, като издадено в нарушение на материалния и процесуален закон. Оспорват се изводите на въззивния съд за формална и материална законосъобразност на издадения електронен фиш, като подробно се излагат аргументи в тази насока. Твърди се, че атакуваното решение е неправилно, тъй като събраните доказателства не водят до извод, че нарушението е безспорно установено - не ставало ясно от приложения снимков материал по отношение на кой автомобил е установено същото; допуснати са процесуални нарушения при издаване на ЕФ досежно датата на извършване на нарушението и датата на издаването му. Отделно от това касаторът намира, че районният съд неправилно е приел, че случаят не представлява маловажен по смисъла на чл.28 от ЗАНН, тъй като превишаването на ограничението на скоростта е с 1 км./ч над долния диапазон, предвиден в разпоредбата на чл.182,

ал.1,т.2 от ЗДвП. Моли се за отмяна на въззивното решение и ЕФ. Претендират се разноси пред две инстанции.

В съдебно заседание касаторът чрез адв. А. поддържа касационната жалба с релевираните в нея доводи. Претендира разноси за адвокатско възнаграждение.

Ответникът по касационната жалба- Столична дирекция на вътрешните работи, редовно уведомена, не изпраща представител. В депозираните писмени бележки счита решението на първоинстанционния съд за правилно и законосъобразно; намира, че издаването на електронния фиш е извършено в съответствие с разпоредбите на чл.39, ал.4 от ЗАНН и чл.189, ал.4 от ЗДвП, като при установяване на извършеното нарушение е използвано автоматизирано техническо средство и липсва намеса на контролен орган. Подробно се аргументира, в това число и с разпоредбата на пар.6,т.65 от ДР на ЗДвП, същността на понятието автоматизирани технически средства и системи, като в тази връзка доводите се противопоставят на изтъкнатите в жалбата. В заключение ответникът намира, че правилно е ангажирана административнонаказателната отговорност на касатора. Моли за потвърждаване на решението на СРС и оставяне в сила като законосъобразен и правилен процесния електронен фиш. Прави се възражение за прекомерност на претендираното от касатора адвокатско възнаграждение. Моли се за присъждане на юрисконсултско възнаграждение в полза на СДВР.

Представителят на СГП моли за уважаване на касационната жалба и отмяна на въззивното решение.

Касационният състав, като взе предвид събраните по делото доказателства, наведените от страните основания, мотивите към обжалваното решение, прие за установено следното:

Касационната жалба е подадена в законоустановения срок от надлежна страна и е процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата се явява неоснователна.

С обжалваното съдебно решение Софийски районен съд е потвърдил издадения електронен фиш серия К № 4415957, издаден от СДВР, относно установено и заснето с автоматизирано техническо средство ARH CAM S1 превишение на скоростта на движение на лек автомобил БМВ 118 Д с ДК [рег.номер на МПС] , извършено на 21.01.2021г. в 14:14 часа в [населено място], [улица], с посока от Околовръстен път към [улица]; при ограничение на скоростта от 50 км/ч за населено място, автомобилът е управляван със скорост от 61 км/ч, което е нарушение на чл.21 ал.1 от ЗДвП и за което на Р. Р. А. като собственик, на когото е регистрирано МПС, е наложена глоба в размер на 50 лева на основание чл.189, ал.4 вр. чл. 182, ал. 1, т. 2 от ЗДвП.

Прието е, че обжалваният електронен фиш съдържа всички изискуеми реквизити и е издаден при спазване на изискванията на чл.189, ал.4 ЗДвП. Надлежно е аргументирано, че при реализиране на административнонаказателната отговорност не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, конкретно е установено извършеното административно нарушение, правилно е изяснен носителят на административнонаказателната отговорност и законосъобразно е наложено предвиденото в закона за това административно наказание „глоба“. Извършен е подробен анализ на разпоредбата на чл.189, ал.4 от ЗДвП. Констатирано е, че при издаване на обжалвания електронен фиш не са допуснати процесуални нарушения по ЗАНН – посочено е мястото, подробно е описано допуснатото нарушение и

фактологията по извършването му, несъмнено е установен и нарушителят. Районният съд е обсъдил наведените от жалбоподателя доводи и е изложил подробни съображения защо приема същите за неоснователни. Потвърден е обжалваният електронен фиш като правилен и законосъобразен.

Касационната инстанция споделя изцяло фактическите констатации и направените въз основа на тях правни изводи във въззивното решение.

Извършеното от касатора нарушение е безспорно установено и съдържа признаците на административно такова по чл.21, ал.1 от ЗДвП- забрана за водач на пътно превозно средство при избиране скоростта на движение да превишава определените стойности на скоростта в км/час, която за пътно превозно средство от категория "В" за населеното място е 50 км/час. Съгласно разпоредбата на чл.182, ал.1, т.2 от ЗДвП, водач, който превиши разрешената скорост в населено място, се наказва за превишение от 11 до 20 км/ч с глоба в размер на 50 лв. Правната квалификация е правилна и е наложено съответното за извършеното нарушение наказание, в предвидения от закона абсолютен размер. В този смисъл, като е потвърдил издаденият електронен фиш, районният съд е приложил правилно материалния закон.

Наведените в касационната жалба доводи от касатора за незаконосъобразност на електронния фиш настоящият касационен състав намира за неоснователни, поради следните съображения:

Не се спори и се установява от доказателствата, приобщени по делото, че превишението на скоростта на процесния автомобил е установено с АТСС ARH CAM S1 с фабр. № 11743EE и това изрично е записано в електронния фиш и в протокола по чл.10 от Наредба № 8121з-532 от 12.05.2015 г. за условията и реда за използване на автоматизирани технически средства и системи за контрол на правилата за движение по пътищата. Въпросното АТСС, видно от Удостоверение за одобрен тип средство за измерване № 17.09.5126 е вписано под № 5126 в Регистър на одобрените средства за измерване на Българския институт по метрология. Контролните органи са изпълнили изискванията на чл.4 от Наредба № 8121з-532 от 12.05.2015 г. за условията и реда за използване на автоматизирани технически средства и системи за контрол на правилата за движение по пътищата- контролът да се осъществява с АТСС, одобрено по реда на Закона за измерванията, притежаващо удостоверение за одобрен тип средство за измерване и преминало проверка от Българския институт по метрология, удостоверение с представени по административната преписка писмени доказателства.

За конкретното използване на мобилно АТСС за контрол е попълнен протокол съгласно приложение чл. 10, ал.1 от Наредба № 8121з-532 от 12.05.2015 г. Същият е надлежно оформен, като в него е посочено вида АТСС и неговия номер, датата на ползването му, точното местоположение, посоката на движение, ограничението на скоростта на заснеманата отсечка /в случая в населено място/, посоката на действие на АТСС /приближаващ/, неподвижността на режима на измерване, началото и края на работата по час и минута и номер на първо и последно статично изображение, в който промеждутък и номер е и процесният клип, станал основание за издаване на електронен фиш, броя на установените нарушения.

Не се споделя доводът на касатора относно наличието на заснети части от други превозни средства на снимката, удостоверяваща заснемането на нарушението с мобилната система за видеоконтрол, като пораждащо колебания в установеността на нарушителя. Конкретният участък от пътя се характеризира с интензивно движение, поради което съвсем естествено е на снимката да са заснети и части от други превозни

средства, в частност такива, които се движат зад или странично на процесното превозно средство. Несъмнено е установено обаче, че именно управляваният от касатора автомобил се е движил със засечената скорост от 61 км/ч, тъй като установяването и заснемането с автоматизирано техническо средство е с посочени G. координати и разстояние до заснетия автомобил с отчетена индивидуалната скорост именно на това МПС, движещо се по пътя.

На следващо място, касационната инстанция намира за неоснователни възраженията на оспорващия по отношение на обстоятелството, че ЕФ е издаден на 27.01.2021г. – шест дни след заснемане на нарушението. Електронният фиш се издава след протичане на съкратено производство, което с оглед ускорената процедура няма състезателен характер, като изразът "в отсъствие на контролен орган и на нарушител" по чл.189, ал.4, изр.2 ЗДвП се отнася до издаването на електронния фиш. Налице е законово изискване за посочване на датата на извършване на нарушението – в случая 21.01.2021г., а датата на издаване зависи от проверката на собствеността на автомобила респ. предоставянето на писмена декларация с данни за лицето, извършило нарушението (чл.189, ал.5 ЗДвП). Материалноправните норми на чл.189, ал.5-8 ЗДвП уреждат специфични срокове за издаване на ЕФ и налагане на административно наказание. В случая ЕФ е издаден на 27.01.2021г. на името на собственика на МПС. Не е допуснато процесуално нарушение, тъй като в чл. 189, ал. 4 от ЗДвП липсва изискване датата на издаване на ЕФ да съвпада с датата на извършване на нарушението.

В заключение следва да се посочи, че правилно съдебният състав на СРС е приел и мотивирал изводите си, че процесното нарушение не представлява маловажен случай по чл.28 ЗАНН. Нарушението е формално и от обективна страна не се отличава с по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с други идентични нарушения от същия вид, нито обществената му опасност е явно незначителна, нито са налице многобройни смекчаващи обстоятелства при извършването му. Превишаването на разрешената скорост е с 11 км./ч и е съобразено от законодателя като степен на превишение в санкционната норма, която е с предвидената най-малка като размер глоба за нарушения на ЗДвП- 50 лева.

С оглед на всички изложени съображения съдът намира, че не са налице твърдените касационни основания, поради което обжалваното решение като постановено в съответствие и при правилно приложение на закона, следва да бъде оставено в сила.

При този изход на спора в полза на касатора не следва да се присъждат разноски.

С оглед изхода на делото и на основание чл. 143, ал. 3 от АПК вр. чл.63д, ал. 1 и ал.4 от ЗАНН в полза на ответника по касация следва да бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение за осъществяването процесуално представителство в касационното производство, чийто размер, съгласно чл.63д, ал. 5 от ЗАНН и чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ, съдът определя на 80 лева.

Водим от тези мотиви и на основание чл.221, ал.2, предл. първо от АПК, Административен съд

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА РЕШЕНИЕ № 4623 от 01.12.2022г. по НАХД № 9750/2022 на

Софийски районен съд, НО, 116-ти състав.

ОСЪЖДА Р. Р. А., ЕГН [ЕГН], да заплати на Столична дирекция на вътрешните работи 80 /осемдесет/ лева юрисконсултско възнаграждение.

Решението не подлежи на обжалване и/или протестиране.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: